

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 21. Deditiois pacta a Solimano Equitibus proposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI.
A C. 1522.
tantesque grandioris plumbi globos; quippe Rhodienses, cum sola desperatio eorum audaciam acueret, in Turcas toto impetu effusi collato pede dimicabant, æquato utrinque decore ac dispendio, nisi quod opportune nubes in tam copiosum effunderentur nimbum, ut repentinus torrentum affluxus terram, quæ oppugnantium fossas tegebat, secum abriperet, quo facto Christiani barbaros ingenti cæde prosternebant, omnesque, qui tormentorum rabiem effugerant, præcipiti pedum studio obsidionales fossas, castraque peterent, eorum Belliducibus nequicquam minis fugam cohibere nitentibus.

§. XXI.

Deditionis pacta a Solimano Equitibus proposita.

*Jac. Bosius
hist. Hospit.
tom. 2. l. 18.
19. 20.*

*Jac. Font. in
hist. obsid.
Rhod. apud
Bzovium hoc
anno n. 12.*

Solimanus primam victoriæ fiduciam tam sinistro successu eludi indignatus, per plures dies suo tentorio inclusum sese tenebat, nemine ad alloquium admisso; tandem vero resumpto spiritu Piri Baschæ consiliis faciliores præbebat aures. Hic ei auctor erat, ut Magnum Magistrum ad deditionem sub clementiæ obtentu invitaret. Ergo Pirus plures in urbem epistolas Turcarum Imperatoris nomine scriptas immisit, quibus

quibus incolas ad spontaneam deditio- Sæcul. XVI.
 nem adhortabatur: imo non multo post A.C. 1522.
 Genuensem quemdam, nomine Hiero-
 nimum Monilam ablegavit, qui eadem
 Rhodiis suaderet, moneretque, ut extre-
 ma, quæ ipsis jamjam imminerent, mala
 a se averterent. Ast cum supremus Or-
 dinis Magister ejusmodi propositiones
 respueret, Genuensis quantocius ad Tur-
 carum castra remittebatur, rediit ta-
 men biduo post, inquiens, quod literas
 a Solimano datas deferret, verum mi-
 noris sclopi ictibus repellebatur, eo-
 demque modo excipiebatur quidam Al-
 banensis, qui eadem nunciatum adve-
 nerat. Nec tamen suo successu carue-
 re ejusmodi literæ, ac frequentes lega-
 tiones; incolæ enim palam contestaban-
 tur, se solos, cum de salute sua, sua-
 rumque conjugum, ac prolium agere-
 tur, exclusis Equitibus cum Solimano
 concordiam inituros, si Magnus Magi-
 ster pro se pacis condiciones recusatu-
 rus esset. Dein Episcopum supplices
 adibant, ut Magistro exponeret, quod
 idem, nisi brevi cum Sultano deditio-
 nem pacisceretur, Ottomanici furoris
 victima foret, suisque oculis non sine
 ingenti animi sui mærore Ecclesias pro-
 fanari, sacras Reliquias conculcari, nec
 non uxorum ac Virginum pudicitiam
 militum insolentiæ exponi cerneret.

Sæc. XVI
 A C 1522.

Magister iteratis suorum precibus ultra resistendo impar, consilio habito incolarum postulata proposuit, omnesque, qui præcipuas urbis stationes propugnabant, in Senatu adesse iussit, ut ab ipsis genuinum obsidionis statum edoceretur. Hi palam testabantur, quod hostis obsidionales fossas jam jam ad ducentos passus quoad longitudinem protenderit, quoad latitudinem vero ad septuaginta intra urbem eas dilataverit, cum interim ipsis desint operarii, ac exercitiores milites fuerint occisi, ut proin urbs ultra oppugnantium impetus sustinere haud posset, nisi promptum submitteretur auxilium. His perceptis ex Senatu potissimi in eam abiere sententiam, propositas ab hoste conditiones esse admittendas. Ægre Magnus Magister huic consilio cessit, Turcarum fidem sibi suspectam esse caussatus: Cum vero hæc utrinque altercatio ferveret, deferuntur ad eum literæ, quibus Solimanus Magistrum ad deditionem provocavit, eique honestas conditiones proposuit, adjectis tamen minis, se omnia promiscuo interitu vastaturum, si urbem vi occupare compelleretur. Perlecta hac epistola sanctior Senatus necnon exercitus Dux pacta cum Turcis inire satius ducebant; quapropter Antonius Pasix, & Robertus Piruzzi

Piruzzi tanquam Legati ad Solimanum Sæcul. XVI.
A.C. 1522.
decernuntur, qui ad Achmetis tentoria
admissi, juncta cum eo opera deditio-
nis conditiones, quæ rebus undique despe-
ratis sat proficuae erant, confecerunt.

Præcipui deditio-
nis articuli erant.
I. Ecclesiae nec profanentur, nec diri-
pantur. II. Christianis tam Latini
quam Græci ritus Religionis libertas
concedatur. III. Non imponatur tri-
buti nomine Christianis onus, ut eorum
filii Janissaris adscribantur. IV. Cun-
ctis incolis per quinquennium a tribu-
tis, omnisque generis oneribus immu-
nitas tribuatur. V. Cunctis, qui abire
volunt, liberum sit per integrum bien-
nium omnem secum suppellectilem sine
impedimento deferre. VI. Solimanus
Imperator naves ad Equites, & Ordinis
Ministros in Cretam Insulam trans-
vehendos, sub valido præsidio necessa-
rias commodet. VII. Abeuntibus duo-
decim dierum mora a tempore pa-
ctio-
nis firmatae concedatur, ut suam
suppellectilem, Sanctorum Reliquias,
vasa sacra, ornamenta, bona, & archi-
va, necnon tormenta, quibus alias tri-
remes instruere solent, secum sumere
valeant. VIII. Elapsis duodecim die-
bus, urbs educto milite Christiano cum
omnibus villis ac arcibus circum positis
Solimano tradatur, atque ad capien-
dam

Sæc. XVI. A.C. 1522. dam urbis possessionem non nisi quatuor
Janissarorum millia introducantur. Præ-
terea ne cui contumelia vel injuria
inferretur, Turcarum exercitus ab urbe
mille circiter passus recedat. IX. De-
nique in datæ fidei pignus Magnus Ma-
gister viginti quinque Equites Solima-
no obsides tradat, quos inter duo sint
magnæ Crucis Equites, præter viginti
quinque ex præcipuis urbis civibus.

§. XXII.

*Janissarorum Dux cum copiis suis
urbem ingressus.*

*Jacq. de
Bourbon,
p. 681.*

His pactioibus die vigesima Decem-
bris utrinque firmatis obsides pro-
missi ad Turcarum castra pervenerunt,
eodemque tempore summus prætorianæ
militiæ Dux, quem Janissarorum A-
gam vocant, cum militum centuria ur-
bem ingressus, illius possessionem cepit.
Quinta post signatas condiciones die
quidam Janissari Rhodum ingressi, suos-
que socios visuri, quasdam domus ex-
pilabant, ac aliqua ex iis, quæ in na-
ves portabantur, diripiebant; nec non
potissima Christianorum templa ingressi
ea profanabant, quinimo in Equitum
valetudinarium involantes convivalia
ex argento vasa auferebant; verum
conquerente desuper Magno Magistro
Achme-